

Brugen paa anden Maade overlades til andre, men at Apotekerne skal drive det selv og ogsaa bo i den Ejendom, hvori Apoteket er, samt at der gives Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes i Sygdomstilfælde, naar det endnu kan antages, at Hindringerne ere midlertidige, o. s. v. Og dertil kommer endnu en Konsekvens af dette Princip, nemlig, at man tilraader at afflasse Hjelpeapotekerne. Det strider nemlig mod det nævnte Princip, at en Apoteker der bor paa et Sted, tillige paa et andet Sted kan have et Apotek, som han driver ved en Farmaceut, for ikke at tale om, at dette vistnok erfaringsmæssigt har ledet til Ting, som gaa ud over det, som har været tilfaldet, og f. Eks. har ledet til Vortforpagtning, der nærmest kun har skaffet vedkommende Apoteker en Indtægt, som han ikke har Krav paa. Hermed Naar saa i Forbindelse, at naar man afflaster Hjelpeapotekerne, maa man, da der altid er Mulighed for, at der er Steder, hvor det kan være ønskeligt at faa Apotek, men hvor dette ikke kan drives ved de Indtægter, som det kaster af sig, have noget andet i Stedet, nemlig de saakaldte Subventionsapoteker, til hvilke der saa gives et Tilskud efter Administrationens Støn, et Tilskud, som tages af Apotekerfonden. Nærmere Oplysninger herom ville findes i Betænkningen og Lovforslaget. Saa indeholder Lovforslaget fremdeles forskellige Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes i Tilfælde af Konturs, Dødsfald, Fordringer med Hensyn til Hjælp o. s. v., og disse Bestemmelser ere gjorte ens baade for reelle og personlige Apoteker, idet man, selv om man ikke kan afløse de reelle Apoteker, paa den anden Side ikke kan fritage dem for at blive undergivne de Fordringer, som maa stilles til de personlige privilegerede Apoteker. Et er jo Driften, et andet er selve Privilegiet. Anvisning paa, hvorledes Privilegiet skal afløses, har ikke kunnet gives; det maa, som sagt, overlades til Administrationen, om den kan finde Midler til at holde Apotekerne nede paa en nogenlunde rimelig Pris. — Foruden disse Bestemmelser indeholdes der i § 13 udførlige Bestemmelser for Enker efter de personlige privilegerede Apotekere, idet der gives Bestemmelser om Pension for dem, for derved at borttage det haarde, som vil ligge i, at de ikke som hidtil kunne fortsætte Apotekets Drift, endvidere om Pensioner, Understøttelser, hvad man nu vil kalde det, for Apotekere, der paa Grund af Sygdom eller af andre Aarsager ikke kunne fortsætte Driften, Understøttelse til forældreløse Børn o. s. v. Tanken ledes her ganske naturligt hen paa Pensioner for Embedsmænd, men

disse Regler ere væsentlig forskellige fra dem, der gælde for Embedsmænd, idet de forskellige Forhold medføre, at der her maa gives andre Regler. — Jeg skal i øvrigt ikke komme videre ind paa Lovforslagets Detailler, men skal hermed anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvilje.

Det andet Lovforslag, jeg fremtjætter, er Forslag til Lov om et overordnet Sundhedsraad. Det fremkommer ganske i samme Skikkelse, hvori det blev fremsat i Fjor, idet det da ikke kom længere her i Tinget end til et Udvalg. Naar det først fremkommer nu, er det, fordi jeg, paa Grundlag af hvad der er mig meddelt, har antaget, at Folketinget ønskede, forinden det tog endelig Stilling til dette Lovforslag, at blive bekendt med Apotekerkommissionens Betænkning. Derfor har jeg ladet dette Lovforslag vente, til jeg tillige kunde fremsætte det andet Forslag. Nu foreligger jo denne Kommissionens Betænkning, og jeg haaber da, at man nu maa kunne naa til at tage endeligt Standpunkt til Forslaget om det overordnede Sundhedsraad. Lovforslaget har været fremme i flere Aar, og det er i Grunden ret paatrængende, at man kan faa dette Forhold ordnet. Selv om den Institution, med hvilket man hidtil har arbejdet, har været fyldestgørende, have Forholdene nu udviklet sig saaledes, at den hidtilværende Ordning er antilværet og trænger til en Afsløsning. Den nuværende Ordning medfører adskillige Ulemper, ikke mindst i den Henseende, at Forretningerne gaa grumme langsomt, hvilket bliver særlig føleligt ved Behandlingen af kriminelle Sager, naar Sundhedskollegiet skal bestæftrige sig med saadanne. Den fører f. Eks. ofte til en meget langvarig Arrest og en langvarigere Undersøgelsestid, end der ellers vilde behøves. Jeg tillader mig at udtale det Haab, at vi i denne Samling maa kunne naa videre frem med Sagens Behandling.

Formanden (Sofus Høgsbro):
Eksemplarer af de fremsatte Lovforslag ville blive omdelte.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:
Første Behandling af Forslag til
Lov om Tilbejehringelsen af Jord-
lodder for Landarbejdere.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2839 ff.).

Lovforslaget sattes under Forhandling.